

การศึกษาปัจจัยพื้นฐานของเด็กปัญญาอ่อนที่มารับบริการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาในโรงพยาบาลราชานุกุล
ระหว่างปี 2540-2543 (2543)

A study on basic factors of children with mental retardation
admitted in the program of educational rehabilitation
at Rajanukul hospital in the year 1997-2000

ณัชพร นกสกุล

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงปัจจัยพื้นฐานด้านต่าง ๆ ของเด็กปัญญาอ่อนที่เข้ารับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาในโรงพยาบาลราชานุฤตรหว่างปี พ.ศ. 2540 - 2543 และนำผลการศึกษาไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลปัญญาอ่อนต่อไป

กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปัญญาอ่อนที่เข้ารับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาที่โรงพยาบาลราชานุฤต ระหว่างปี พ.ศ. 2540 - 2543 จำนวน 296 คน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาและเป็นการศึกษาแบบย้อนหลัง (Retrospective study) โดยทำการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ จากแฟ้มประวัติของเด็กปัญญาอ่อนจากเวชระเบียนเป็นรายบุคคล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าสถิติร้อยละเป็นรายชื่อ และนำเสนอในรูปกราฟแผนภูมิแท่ง (Bar chart) ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยพื้นฐานทางด้านสถานภาพส่วนตัวของเด็ก พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 57.4 และ 42.6) ในอัตราส่วน 1.3 : 1 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 12 - 14 ปี (ร้อยละ 25.7) รองลงมา 15 - 17 ปี (ร้อยละ 22.3) นับถือศาสนาพุทธมากที่สุด (ร้อยละ 98.3) และส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 52.7) รองลงมาอยู่ในจังหวัดภาคกลาง (ร้อยละ 25.3)

2. ปัจจัยพื้นฐานทางด้านครอบครัว พบว่าบิดาและมารดาส่วนใหญ่จบชั้นประถมศึกษา (ร้อยละ 30.4 และ 42.9) รองลงมาจบอาชีวศึกษา (ร้อยละ 21.0 และ 20.6) และจบปริญญาตรี (ร้อยละ 13.5 และ 11.1) และบิดามารดาส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 40.9 และ 25.7) รองลงมารับราชการ (ร้อยละ 26.0 และ 16.5) ส่วนใหญ่ 3 ใน 4 สมรสและยังอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 74.7) เกือบครึ่งหนึ่งมีจำนวนบุตรในครอบครัว 2 คน (ร้อยละ 47.0) และรองลงมามีบุตร 1 คน และ 3 คนเท่ากัน (ร้อยละ 21.3) เด็กปัญญาอ่อนส่วนใหญ่เป็นบุตรคนที่ 1 (ร้อยละ 43.9) รองลงมาเป็นบุตรคนที่ 2 (ร้อยละ 32.8) ผู้ดูแลและรับผิดชอบเด็กส่วนใหญ่เป็นบิดามารดา (ร้อยละ 86.2)

3. ปัจจัยพื้นฐานทางด้านปัญหาและสาเหตุที่พาเด็กมาตรวจที่โรงพยาบาลราชานุฤต ส่วนใหญ่เด็กมีพัฒนาการช้า (ร้อยละ 28.4) รองลงมาเด็กเข้าเรียนแล้วเรียนไม่ได้ (ร้อยละ 21.3) และผู้แนะนำให้พาเด็กมาตรวจส่วนใหญ่เป็นแพทย์ (ร้อยละ 49.3) รองลงมาเป็นญาติและเพื่อน (ร้อยละ 22.0)

4. ปัจจัยพื้นฐานทางด้านประวัติการเรียน พบว่าส่วนใหญ่เคยเข้าเรียนชั้นอนุบาลปกติมาแล้ว (ร้อยละ 50.0) เคยเข้าเรียนชั้น ป.1 - ป.3 ในชั้นปกติมาแล้ว แต่เรียนไม่ได้ (ร้อยละ 13.2) และไม่เคยเข้าเรียนมาก่อน (ร้อยละ 7.1)

5. ปัจจัยพื้นฐานทางการวินิจฉัยภาวะปัญญาอ่อนและโรคประจำตัว พบว่าผลการวินิจฉัยภาวะปัญญาอ่อนส่วนใหญ่เป็นปัญญาอ่อนจากสาเหตุอื่น ๆ ที่ไม่สามารถระบุแน่ชัดลงว่าเกิดจากสาเหตุอะไร (ร้อยละ 51.4) รองลงมาเป็นกลุ่มอาการดาวน์ (ร้อยละ 42.6) และผลการทดสอบระดับเชาวน์ปัญญา (IQ) ส่วนใหญ่เป็นปัญญาอ่อนระดับปานกลางมี IQ 35 - 49 (ร้อยละ 58.4) รองลงมาเป็นปัญญาอ่อนระดับรุนแรง IQ 20 - 34 (ร้อยละ 30.1) และเป็นปัญญาอ่อนระดับน้อย IQ 50 - 70 (ร้อยละ 11.5) และพบว่าส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว (ร้อยละ 75.3) และเป็นโรคลมชัก (ร้อยละ 9.8) รองลงมาเป็นโรคหัวใจ (ร้อยละ 5.8)